

num gaudebunt. Sequens septimana vocatur In Albis, quia olim confirmati solebant candidis vestibus, scilicet in baptismo acceptis, uti his diebus.

CAP. CXXXIV. — *De magno mysterio diei Palmarum, et totius hebdomadæ.*

Hæc cuncta, quæ in capite Christo præcesserunt, in corpore quoque ejus, scilicet Ecclesia, futura erunt. Dies utique Palmarum, quando Dominus ad Hierosolimam venit, et ei turba cum palmis occurrit, est illud tempus cujus ultimus Romanorum imperator Hierosolimam ibit, regnum Deo et Patri dabit, ut Sibylla scribit. Tres dies ante Pascha sunt tres anni quibus Antichristus regnabit. Per omnia regna his diebus pœnitentes ab episcopis in ecclesiam introducuntur. Chrisma conficitur, per quod Christiani consignantur, et tunc Judæi regno Dei assignantur. Pedes, qui sunt ultima membra, lavantur, et ultimo tempore maxima perfectio in Ecclesia concitatur, lumina conteguntur, et tunc omnia signa ab ecclesia tolluntur. Campanæ non sonant, et doctores tunc non prædicant. Tabula percussitur, et magnus terror fidelibus incutitur. Lectiones lamentantur, quia tunc omne gaudium Ecclesiæ in luctum convertitur, altaria denudantur, et tunc omnia sancta proculcantur. Altus ligni sonitus, qui fit ad *Benedictus*, est maximus terror, qui invadet adversarios, quando interficietur Antichristus. His diebus novus ignis benedicatur, et illo tempore ignis Spiritus sancti in ecclesia reaccenditur, catechumeni baptizantur, et tunc post interfectionem Antichristi maxima multitudo baptizabitur. Cereus reaccensus, est Christi adventus. Deinde agitur Christi resurrectio, quia tunc sequitur Ecclesiæ resurrectio. Hoc tempus Pascha, quod est *transitus*, jure appellatur, quia tunc Ecclesia de peregrinatione ad patriam transire prædicatur, et Christus de judicio transibit, et suis ministrabit. Hoc ideo in plenilunio agitur, quia eadem die fit resurrectio, cum Ecclesiæ numerus, quam luna, significat, completur. Paschalis septimanæ officia repræsentant nobis ultimi festi gaudia.

CAP. CXXXV. — *De officio diei Resurrectionis.*

Dominica namque die resurgens Ecclesia dicit sponso suo gratulabunda: *Resurrexi et adhuc tecum sum* (*Psal.* cxxxviii, 18). Deinde omnis electorum turba clamet: *Hæc dies quam fecit Dominus, exsultemus et lætemur* (*Psal.* cxvii, 24). Per *Alleluia* laudes Paschali victimæ jubiliant, quia tunc verum Pascha celebrant. Offertorium *Terra tremuit* (*Psal.* lxxv, 9), terrorem judicii in reprobos exprimit. In officio secundi diei blanditur Spiritus sancti electis, dicens: *Introduxit nos Dominus*. Similiter in alio officio: *Aqua sapientiæ potavit eos*. In quarto officio eadem verba cantantur, quæ in judicio pronuntiantur. *Venite, benedicti Patris* (*Matth.* xxv, 34). Deinde laus illorum subjungitur. *Virtricem manum tuam laudaverunt pariter* (*Sap.* x, 20), quia sicut illi post transitum maris Rubri Deum laudaverunt, ita isti post

A transitum ignei fluvii Deum in sæculum sæculi laudabunt. Sextum officium indicat illorum evasionem, et inimicorum damnationem, quia sicut illos mare operuit, ita istos infernus devoravit. Septimum officium illorum gaudium denuntiat, in quo sic exsultant: *Eduxit Dominus populum suum in exultatione, et electos suos in lætitia* (*Psal.* civ, 43). Per Graduale, quod sex diebus canitur, sanctorum opus in cælis exprimitur, per senarium quippe operatio intelligitur. Illorum autem opus est exsultare, et Deum laudare. Unde et Graduale, *Hæc dies*, lætitiā sonat, quia æternam lætitiā repræsentat. Hæc die et deinceps vero *Alleluia* cantantur, quia tunc in corpore et anima in æternum gratulantur. Duo enim *Alleluia* sunt angelorum et hominum gaudia. Quod B in priori Sabbato unum tantum *Alleluia* cantatur, designat quod anima a corpore soluta cum sanctis sola lætatur. Quod per septimanam adhuc Graduale cantatur, significat quod anima pro corpore quodammodo sollicitatur. Scilicet quia illa sollicitudo timore vacat, ideo Graduale lætitiā sonat. In sequenti Sabbato Graduale deponitur, et duo *Alleluia* canuntur, quia in ultima resurrectione corpora et animæ in gaudio conjunguntur.

CAP. CXXXVI. — *De Quinquagesima Paschæ.*

Tempus inter Pascha et Pentecosten Quinquagesima nominatur, quia a Sabbato, quo duo *Alleluia* inchoantur, usque ad secundum Sabbatum Pentecosten quinquaginta dies computantur, quibus *Alleluia* in cantu frequentatur. Hoc illam vitam repræsentat, quæ post resurrectionem futura speratur, quando per omnes vias Hierusalem ab universis *Alleluia* frequentatur. Ideo autem *Alleluia*, quod est Hebræum nunc cantatur, quia in illa lingua primitus erat concordia omnium gentium, et in illa vita erit concordia omnium mentium, nullā dissonantia linguarum. Hoc per quinquagesimum annum designabatur, qui Jubilæus, id est jubilatione plenus, dicebatur. Hunc Judæi in lætitiā ducebant, et ab omni opere vacabant. Ad hunc septies septem anni computabantur, et in istis diebus septies septem dies et animæ declaratur, quia corpus quatuor elementis, anima tribus viribus constat, quæ tunc in visione Trinitatis perenniter exsultat. In hoc tempore non genua flectimus, sed stantes oramus, quia tunc in æternum in gaudio cum Christo stabimus.

CAP. CXXXVII. — *De Pascha annotino.*

Pascha 'annotinum dicitur, quasi Pascha anniversarium. Olim namque qui in priori Pascha erant baptizati, in sequenti anno diem regenerationis sue solemnizabant.

CAP. CXXXVIII. — *De Litania majore.*

Litania dicitur *rogatio* vel *supplicatio*. Major ante Litania inde dicitur, quod ab apostolico instituta legitur. Hæc enim Romanorum dicitur, quia a Romanis observatur. Hanc Gregorius pro pestilentia